

Dolgozat címe (ALAPMŰVELÉSI MÓDOK VIZSGÁLATA ŐSZI BÚZA KULTÚRÁBAN)

A dolgozatot készítő hallgató neve (HORVÁTH DÁVID CSABA)

Mezőgazdasági mérnök szak, IV. évfolyam, nappali tagozat

Növénytermesztési-tudományok Intézet, Agronómia Tanszék

Belső témavezető: Kende Zoltán, Egyetemi adjunktus, Növénytermesztési-tudományok Intézet, Agronómia Tanszék

A klímaváltozás hatására egyre szélsőségesebb hazánk időjárása is, jóval több az aszályos időszakok száma. A növénytermesztés világszinten is egy, ha nem a legfontosabb iparág, így alkalmazkodnia kell a folyamatosan váltakozó klimatikus viszonyokhoz. Ehhez elengedhetetlen fontosságú a megfelelő talajművelés, az agronómiai szerkezet megóvása és a nedvesség megtartása, de talán a legfontosabb, hogy meg kell találnia azt a termelési formát, amely mellett a talajéletet sem pusztítja és közösen tudnak részt venni a talaj művelésében. Ezért választottam dolgozatom témájának az alpművelések összehasonlítását, ugyanis ez napjainkra az egyik legfontosabb és leginkább aktuális probléma. Azt látom, hogy sokan a mai napig a bevett szokások alapján termelnek nem törődve azzal, mekkora kárt is tesznek valójában. Céлом nem az volt ezzel a dolgozattal, hogy kijelenthessem melyik művelést kell alkalmazni évről évre, mert ez nem helytálló. A céлом az volt, hogy megvizsgáljam egy adott évben melyik művelés állt a legközelebb az ideálshoz, de ez magában hordozza, hogy egy eltérő, másik évben egyáltalán nem biztos, az általam legjobbnak ítélt eszközt kell alkalmazni.

Vizsgálataimat Somogy megyében végeztem Kaposvár közelében, ahol nagy részt a homok, és barna erdőtalajok a jellemzőek. Családi gazdaságunkban egy kis területen három művelési formát alkalmazva alakítottam ki 9 parcellát, ahol alkalmaztam kultivátort, tárcsát és lazítót, amely esetében a talajt szándékosan nyitva hagytam.

A kísérletem októbertől júniusig tartott, hiszen a magas hőmérsékletnek köszönhetően az általam termelt növény kényszer érésbe kezdett. A kísérlet során 5 hónapon keresztül vizsgáltam a talajnedvesség tartalmát, ellenállását (0-15, 15-30, 30-45 centiméter mélységben) agronómiai szerkezetét és a betakarítást követően a termés mennyiségét, illetve minőségét. Végül az így megkapott eredményeimet összegeztem, Excel táblába gyűjtöttem és statisztikai módszerek alapján feldolgoztam az információkat, majd ezeket elemeztem.

A kapott eredmények alapján megállapítható, hogy egy kevésbé száraz év során a tárcsás művelés, mellyel a minimális bolygatást formáltam meg egy jó választás lehet az alpművelés elvégzésére, de ez nem jelenti azt, hogy jó talajállapotot is eredményez, ugyanis a talajállapotot vizsgálva a kultivátoros művelés jobbnak bizonyult. A vizsgálatok során az apróbb eltérések kifejeződtek az egyes művelések között. A dolgozatomban kapott eredmények és megállapítások remélem útmutatásul szolgálnak, más embereknek is, de úgy vélem nem az eredmények a legfontosabbak ebben a dolgozatban, hanem hogy a folyamatosan változó időjárási viszonyok mellett, nem lehet a hagyományokra és a megszokásokra hagyatkozni.